

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har Ordet for en kort Bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: Jeg takker den højtærede Indenrigsminister, fordi han her fra Talerstolen fastslog, at den almindelige Værnepligts Princip stadig væk er fastholdt, ogsaa i det Regeringsforslag, som nu er til Behandling. Jeg kan ikke se rettere, end at med Understregningen af dette bortfaldt hele den Basis, paa hvilken den højtærede Indenrigsminister i sit første Indlæg argumenterede imod Retsforbundets Betragtning.

Naar jeg ikke citerede den Del af den højtærede Udenrigsministers Udtalelse af 1928, som Indenrigsministeren omtalte, var det, fordi jeg ikke fandt, at det har nogen som helst Forbindelse med det, her foreligger. Jeg synes ikke, den Forklaring, Ministeren gav, paa nogen Maade var fyldestgørende, thi det, Udenrigsministeren fastslog, var dette, at Afskaffelse af den almindelige Værnepligt var betinget af, at Militærordningen ikke maatte være større end saa og saa meget, og han nævnte et bestemt Beløb, jeg tror det var 16 Mill. Kr. dengang. Det, som altsaa her foreligger, er, at den højtærede Udenrigsminister baade har opgivet Tanken om at gennemføre Militærordningen til 16 Mill. Kr. og Tanken om at afskaffe den almindelige Værnepligt.

Til det ærede Medlem Hr. Rager vil jeg gerne sige, at jeg aldeles ikke misforstod hans første Udtalelse eller ikke hørte efter, da han talte. Jeg er nemlig aldeles overbevist om, at havde det ærede Medlem i sit første Indlæg fremsat en saa utvetydig og klar Tilkendegivelse af, at det er Socialdemokratiets Beslutninger, der bestemmer den radikale Politik, saa havde jeg min Sandten lagt Mærke til det. Denne Udtalelse, som faldt i anden Omgang, var af en saa uforbeholden Karakter, at det radikale Parti herefter selv har bestemt sin Politiks Udvikling til at være ganske afhængig af de Beslutninger, som bliver truffet paa de socialdemokratiske Kongresser. Naar det ærede Medlem selv er tilfreds med en saadan Ordning, skal andre ikke misunde ham.

Det ærede Medlem fremkom i sit første Indlæg med en i og for sig meget fornøjelig Udtalelse, som ogsaa vil blive erindret fra denne Debat blandt de Udtalelser, det ærede Medlem har fremsat. Han forklarede, at naar det radikale Parti gjorde det stik modsatte af, hvad deres Program sagde, og hvad de tidligere havde udtalt sig om,

gjorde de kun, hvad Vælgerne ventede af dem. Derigennem har den ærede Ordfører for det radikale Parti givet en højst ejendommelig Karakteristik af sin Opfattelse af, hvordan Vælgerne ser paa det radikale Parti. Jeg tror, at det ærede Medlem havde gjort bedre i, i Stedet for at søge at være overlegen og sige Vittigheder paa Retsforbundets Bekostning, at holde sig ganske sagligt til den Kendsgerning, at det radikale Parti paa dette Omraade — jeg roser det derfor — fuldstændig har ændret den Holdning, det tidligere har indtaget.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Jeg synes, det maa være ejendommeligt for Socialdemokratiet at høre, at Det radikale Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Rager, siger til alle pacifistiske Kredse her i Landet: Vi kan ikke gøre for, at det ikke er gaaet med Afrustningen, som vi havde ønsket, og at det nu heller ikke gaar med den tvungne Værnepligt, som vi havde ønsket, det er Socialdemokratiets Skyld! Det maa være ejendommeligt for Socialdemokratiet at høre paa, at det radikale Parti nu fortæller alle Kredse her i Landet, at Partiet gennem mange Aar har været indstillet paa Pacifisme, Afrustning og den tvungne Værnepligts Ophør, men det er ikke Partiets Skyld, det ikke er blevet til noget, det er de fæle Socialisters Skyld.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard): Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har nu fastslaaet, at det er Socialdemokratiet, der bestemmer Det radikale Venstres Militærpolitik. (*Afbrydelse:* Nej, det var det ærede Medlem Hr. Rager) . . . nej, det var det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft. Naar jeg tænker paa, hvorledes vi hver Dag i to Maaneder har læst i „Berlingske Tidende“ og i „Nationaltidende“, hvorledes det er Det radikale Venstre, der bestemmer Socialdemokratiets Militærpolitik ikke blot i Teksten, men i Billeder — der ser vi, hvorledes den nuværende Udenrigsminister svinger Knutten over den nuværende højtærede Statsminister — ja, skal vi saa ikke karakterisere det som det, det er: et Forsøg; der i 8 Aar har været gjort paa at sætte Lus i Skindpelsen mellem de to nuværende Regeringspartier? Det eneste, der overrasker mig i denne Sag, er, at virkelig Politikere og Parlamentarikere i denne Sal kan bilde sig selv ind, at